

[Aksel Møller.]

Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, skal der praktisk talt ikke betales noget som helst i Skat, i hvert Fald ikke af denne Eksportforretning, som intet har med Kooperationsens oprindelige Idé at gøre. Hvis Indonesien — hvad jeg formoder — ikke er Medlem af Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, saa tjenes der derved en Avance til Fællesforeningen, som ligger uden for den dividendeberettigede Del af Fællesforeningens Omsætning, og som derfor ikke motiverer noget Fradrag. Det høje Ting har, hver Gang det har beskæftiget sig med denne Lovgivning, sørget for, at de Satser, hvorefter en saadan Skat skal betales, er saa minimale, at vi godt kan sige, at der rent faktisk ikke betales nogen Skat. Over for et saadant konkret Eksempel paa, hvad Kooperationen efterhaanden er blevet, hvor stor Betydning den har i Handelsomsætningen, hvor meget den strækker sin Virksomhed ud uden for, hvad der oprindeligt var den primitive Tanke med Fællesindkøb, tror jeg, at man med stor Styrke kan hævde, at Tidspunktet ogsaa er kommet til, at Kooperationen bidrager med al anden Virksomhed, med hvilken den konkurrerer paa lige Fod, til at opretholde dette Lands Økonomi.

Vi har altsaa med disse to Forslag sat denne Sag paa Dagsordenen i det høje Ting, og det er vor Hensigt, at den skal blive der, indtil Retfærdigheden er opnaaet. Jeg er overbevist om, at i det lange Løb kan dette Retfærdighedskrav hverken begraves i Udvalg eller ties ihjel. Jeg haaber derfor paa en velvillig Behandling af vore Forslag og anbefaler dem hermed til det høje Ting.

Formanden: Ligeledes uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Fru Alvilda Larsen, for at hun kan fremsætte et anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alvilda Larsen): Jeg skal paa mit Partis Vegne tillade mig at fremsætte et Forslag til midlertidig Lov om Anmeldelsespligt for og Udlejning af Værelser til enlige Personer.

Spørgsmaalet om Boliger til Befolkningen har nu i en Aarrække været et brændende Problem. Man kan ikke sige, at det ikke har været Genstand for Offentlighedens Interesse og Behandling; i Dagspressen, i Radioen og paa Møder har kendte Personligheder og jævne Mennesker udtalt sig om Spørgsmaalet. Ogsaa her i det høje Ting har der fundet adskillige Drøftelser Sted, og bortset fra, at man fra en enkelt Side har villet skelne imellem Boligmangel og Bolig-

nød, har der hersket en enstemmig Opfattelse af, at der maa ske en afgørende Ændring i Behandlingen af Spørgsmaalet Boligmangel. Vi er naaet til det Tidspunkt, da Talen om og Belysningen af Problemet katastrofale Indvirkning paa og Følger saavel for dem, der er ramt af Boligmangelen, som for Samfundet som Helhed, nu maa afløses af effektive Foranstaltninger imod Ondet.

Om de Lovforanstaltninger, der er truffet paa Grundlag af Drøftelserne her i Tinget, kan man paa nuværende Tidspunkt udtale, at de ikke har været tilstrækkelige til paa nogen Maade at formindske de boligløses Antal; dette Antal overstiger i Dag de 50 000 Personer. Hvilke alvorlige Konsekvenser det fører med sig for de ramte og for Samfundet, skal jeg ikke komme nærmere ind paa her, men kun understrege, at det for en bestemt Befolkningsgruppe, nemlig Ungdommen, baade de enlige og de unge Ægtepar, er af afgørende Betydning, at Sympati nu afløses af Handling.

Den af Arbejds- og Socialministeriet nedsatte Ungdomskommission af 17. Oktober 1945 har nu arbejdet i mere end 2 Aar. Den afgav i Marts 1947 en Betænkning angaaende Ungdommens Boligforhold med Forslag om Indførelse af en midlertidig Anmeldelsespligt og Udlejning af Værelser for enlige Personer. Dette Forslag har et Flertal af Kommissionens Medlemmer bag sig, og det er dette Forslag, som mit Parti fremsætter her.

Forslaget bygger paa den Kendsgerning, at der trods Boligmangelen har vist sig at være et meget stort Antal af overtallige Værelser, idet det forudsættes, at Værelser ud over eet Værelse pr. Person med Tillæg af 2 Værelser pr. Lejlighed regnes for overtallige. Herefter skulde Antallet af overtallige Værelser i Byerne kunne udgøre 30 000, og hvis man regner med et Tillæg af kun eet Værelse ud over Personantallet pr. Lejlighed, vil Antallet af overtallige Værelser blive 200 000.

I Lovforslaget foreslaas det, at Kommunalbestyrelserne kan træffe Beslutning om, at de overtallige Værelser skal anmeldes i det Omfang, der er Brug for i den paagældende Kommune.

I Lovforslagets § 1 foreslaas det, at Kommunalbestyrelserne i Købstæder, Flækker og Landkommuner med bymæssige Bebyggelser paa over 1 500 Indbyggere forpligtes til at foretage en Opgørelse over Antallet af værelsessøgende i Kommunen; denne Opgørelse foreslaas altsaa gjort obligatorisk ved Lovforslagets første Paragraf.

I § 2 fastslaas der imidlertid en Hensyn-